

Glasilo

„Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“.

Urejuje:

J a k o b D i m n i k,

učitelj na II. mestni šoli v Ljubljani.

Št. 8. Ljubljana, 16. mal. travna 1896. XXXVI. leto.

Vsebina: Vabilo k občnemu zboru „Pedagogiškega društva“ v Ljubljani. — J. Likar: Henrik Pestalozzi. — Fr. Orožen: Ustavoznanstvo. — J. Ravnikar: Martin in Jera. — Drd. Iv. Borštnik: K šolski higijeni. — E. Gangl: Narodopisna češko-slovanska razstava v Pragi l. 1895. — Književnost. — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva.

VABILO

k

občnemu zboru

„Pedagogiškega društva“,

ki bode

na binkoštni torek dné 26. vel. travna 1896. l. ob 9. uri
dopoludne v Ljubljani v mestni dvorani

po sledečem vsporedu:

1. Nagovor predsednikov. — 2. Poročilo o društvenem delovanju. — 3. Pregled letnega računa in volitev 3 pregledovalcev računa. — 4. Preosnova društvenih pravil in društvenega delovanja. — 5. Volitev odbora. — 6. Posamezni nasveti, ki pa naj se poprej naznanijo predsedniku.

NB. Želeti bi bilo, da se z zborovanjem združi kakšna primerna pedagogiško-didaktiška razprava, zato naj se blagoizvolijo taki predmeti z dotičnimi tezami prej ko mogoče naznaniti predsedniku, da se eventualno postavijo na dnevni red in pravočasno razglasé.

Vse natančneje se razglasi prihodnjič!

Predsednik.

Častiti tovariši in cenjene tovarišice! Na mnogostransko željo in zahtevanje se s tem sklicuje letošnji občni zbor „Pedagogijskega društva“ na binkoštni torek v Ljubljano, da se tako dá vsemu učiteljstvu prilika, izjaviti svoje mnenje o prepotrebni preosnovi pedagogijskega društva. Pri tem zboru naj pokaže učiteljstvo, da mu je v resnici za vsestranski razvoj „Pedagogijskega društva“, da vé ceniti njegove namene in mu hoče podati trdno podlago za vspešno razcvitanje.

Mnogo duševnega dela je pri nas še izvršiti. Duševne pedagogijske izomike nam je čedalje bolj treba, ako hočemo zadostovati vsakojakim vzgojnim in poučnim terjatvam in duševno tekmovati z drugimi stanovi. Ob enem smemo le na podlagi te duševne izomike upati izboljšanja tudi materialnega stanja.

Zato pa je treba preosnovati „Pedagogijsko društvo“ tako, da bode v resnici ognjišče vsemu duševnemu pedagogiskemu delovanju vseh učiteljev na višjih in nižjih šolah. „Pedagogijsko društvo“ naj vpliva ob enem na vse reformatorične težnje na šolskem polji. Vsak učitelj in vsaka učiteljica višjih in nižjih šol si šteje v prvo svojo dolžnost in čast, postati in biti ud tega društva.

Najlepša prilika se Vam torej ponuja na letošnji binkoštni torek, da z vsestransko vdeležbo pri občnem zboru pokažete to svoje zanimanje za stanovsko duševno izomiko in za nadaljno krepko razvijanje „Pedagogijskega društva“.

Zato se nadejamo, da se snide naše učiteljstvo ta dan od blizu in daleč v Ljubljani in v polnem številu pristopi „Pedagogiskemu društvu.“

Henrik Pestalozzi.

Govoril pri „večeru“ Slov. učit. društva, dne 4. sušca

J. Likar.

(Dalje.)

Pestalozzi je postal poljedelec. Nakupil si je s pomočjo neke kupčijske hiše potrebnega sveta in sezidal si novo lepo hišo, katero je imenoval „Novi dvor“ (Neuhof).

Kakor je bilo pričakovati, tako se je tudi zgodilo. Pestalozzi ni bil ustvarjen za poljedelca; kmetoval je slabo, gospodaril še slabše; vse je šlo rakovo pot. Za to se ni veliko brigal; vse njegovo mišljenje se je sukalo le okoli sreče naroda.

V zimi leta 1770—71. nastala je v njega okolici strašna lakota in draginja. Ljudje so kar trumoma zapuščali svoja selišča ter beračili od hiše do hiše.